

герои. Какво разбирамъ подъ думитѣ: да напуснете мъжете си. Жената уподобявамъ на директоръ на затвора, която слѣди постоянно, кждѣ отива мъжътъ и, какво прави, какъ прилага нейното учение, и за всѣка най-малка грѣшка го бие. Като казвамъ: „Жено, напусни мъжа си!“ това значи, остави го на свобода, остави свободно да разраства ранитѣ му. Днесъ всички хора се държатъ единъ за другъ, като кърлежи, и трѣбва сила, за да ги отдѣлишъ. Днешната религия се е обърнала на паразитизъмъ. Ако съмъ се събралъ съ нѣкой човѣкъ, за да го изсмуча, да се нахраня отъ него, това е изнудване. Владиката не е станалъ такъвъ за да се прѣхранва само отъ занаята си и да се грижи за ниви и къщи. Като говоря за свещеницитѣ, то не е да ги прѣзирате, а да изхвърлите изъ църквата всичко което е нечисто. Важна е идеята, която е вложена. Такива свещеници и владци азъ наричамъ гърбави.

Като дойде Христосъ трѣбва да положи рѣцѣтъ си върху всички попове за да се оправятъ гърбицитѣ имъ. Свещеницитѣ проповѣдватъ Словото Божие, но като излѣзатъ отъ църква, казватъ: „Ние проповѣдваме и говоримъ това, защото ни е такъвъ занаята, но въ сѣщностъ другояче мислимъ. Сега тъй ще вървимъ, а ще се оправимъ въ другия животъ“. Ако бихъ говорилъ тъй прѣди 500 години, биха ме изгорили за това. Не, азъ не съмъ отъ тѣзи които могатъ да бѣдатъ горени. И вие, които не искате да умирате, елате на това мѣсто, въ което азъ живѣя, станете негови граждани, то е толкова широко, въ него има много свѣтлина, ще ви дадемъ най-хубави къщи и най-хубава храна. Не мислете, че като влѣзете въ този свѣтъ, за който ви говоря, ще бѣдете бездѣтни. Чудни сѣ хората, като мислятъ, че като влѣзатъ въ другия животъ като станатъ свети, нѣма вече да раждатъ. Не, и тогава ще раждате само праведни синове и дъщери, а не грѣшници, както е било до сега. Да си светъ, да си чистъ човѣкъ, значи да не си гърбавъ. Споредъ този законъ, всѣки, който влѣзе въ това царство и се ожени, ще има само двѣ дѣца, едно момче и едно момиче. И тѣзи дѣца, като се оженятъ, ще иматъ сѣщо само двѣ дѣца, а не както Якова — дванадесетъ.

Христосъ положи рѣцѣтъ си върху главата на тази